

Α' βραβείο: Μανόλης Μετζάκης, Γ' τάξη, Τουρλωτή Αποσπερίδα στην Τουρλωτή

Το σκηνικό: Σε ένα κρητικό σταυροδρόμι, βράδυ καλοκαιριού, τέσσερεις άνθρωποι αποσπερίζουν και συζητούν για την οικονομική κρίση, τα νέα οικονομικά μέτρα, το χρηματιστήριο κ.τ.λ.

Οι ήρωες: Δυο ανδρόγυνα ο Μανώλης με την Μαρία και ο Γιάννης με την Ελένη κάθονται στο παλιό πέτρινο πεζούλι. Το φεγγάρι είναι ολόγιομο και τους ντύνει με τον υπέροχο διακριτικό φωτισμό του. Οι άνδρες έχουν τα ποτήρια με τη ρακί και τα κουκιά πάνω σε ένα αναποδογυρισμένο κουβά και σιγοπίνουν. Οι γυναίκες με τα χεριά σταυρωμένα κουβεντιάζουν γιατί είναι σκόλη την επαύριον και δεν μπορούν να κάνουν δουλειά. Η ηλικία τους είναι γύρω στα 75, ψημένοι και ψημένες από την δουλειά στα χωράφια, λίγο ατημέλητοι, αλλά γελαστοί και πάντα πρόθυμοι για συζήτηση.

(Την κουβέντα ξεκινά η Μαρία.)

ΜΑΡΙΑ: Ας εγάτεχα ήντα 'νε ορέ κεινιέ η κρίση που λένε κάθε βράδυ στην τηλεοράσεις και πράμα άλλο δεν ήθελα.

ΜΑΝΟΛΗΣ: Η κρίση, μωρέ Μαρία, απ' ότι εκατάλαβα είναι ότι η Ελλάδα, λέει εδανείστηκε λεφτά και εδά δεν έχει να τα πλερώσει.

ΕΛΕΝΗ: Και από πού τα πήρε;

ΜΑΝΟΛΗΣ: Από τσι Γερμανούς και τα φάγανε λέει με τσι μίζες και τα άλλα και εδά μας τα γυρεύουν να τα πληρώσουμε όλοι μαζί και που δα τα βρούνε, δε γατέω καθόλου.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Οψαργάς απού επέρασα απ' όξω απ' το συνεργείο του Κωστή τη Κατίνας απ' τσα' Αζογύρους ήκουσα και είλεγε του κοπελιού που τονε βοήθα ότι είναι χαλασμένη η μίζα. Έρωτηξά ντονε να μου την εδείξει να δω και 'γω

ηντάνε κεινιά, και μου 'δειξε ένα βόλο σίντερο. Είκατσα και εσκεύτηκα πως τση φάγανε τόσες σας **μίζες**, ήντα δόντια σα τση σαράκουσ είχανε να φάνε τοσονά σίντερο που λέει η τηλεόραση!

ΜΑΡΙΑ: Μάνα μου, πως φοβούμαι το βράδυ σση ειδήσεις θαρρείς και δα βγούνε να μας εδείρουνε ετσά που τα λένε.

ΕΛΕΝΗ: Μα είδες κιόλας ένας πως αγριοξανοίγει, Παναγία μου! Περιμένετε να πάω να φέρω ένα βιβλίο που είχε αφητά η εγγονή μου να σας σε δείξω κατιτίς. *(η Ελένη σηκώνεται και πηγαίνει διπλά στο σπίτι και φέρνει ένα περιοδικό μόδας πλησιάζουν όλοι και κοιτούν).* Να μωρέ πους μας εκατάντησε η κρίση, εκόψανε και τα ρούχα που φυρούνε οι γυναίκες *(το περιοδικό δείχνει επίδειξη αποκαλυπτικών φορεμάτων.)*

ΜΑΝΟΛΗΣ: *(Σκουντώντας το Γιάννη)* Παντέρημη κρίση καλιτάδα!

ΓΙΑΝΝΗΣ: *(Κρυφογελώντας πονηρά)* Αν είναι ετσά, να μη τελειώσει ποτέ.

ΕΛΕΝΗ: *(Παίρνοντας ειρωνικό ύφος)* Ό το παντέρμο κατσαντράκι που έχει σαφή κρίση και θέλει και κοπελούδες.

ΜΑΡΙΑ: Έκουσα και λένε ότι πρέπει λέει να κόψουμε τσι σπατάλες, να μη ξοδέβγουμε.

ΕΛΕΝΗ: Μη μου το λες, που πήγα οψαργάς στο μπακάλικο και ψώνισα κατιτίς για να φάμε και ήδωκα τη μισή σύνταξη. Λες να το μάθουνε κεινιέ, πως τσι λένε, *(σκέφτεται λίγο)* οι τρόικες –εθυμήθηκά το-, και να μπλέξω;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Εγώ ξανοίγω τα λεφτά που βγάνει μια μηχανή στσι διαφημίσεις. Ω τα παντέρμα, ολόκληρους πάκουσ!

ΜΑΝΟΛΗΣ: Και μυαλό δεν έχουν κουκούτσι να πάνε να γοράσουνε μια τέτοια μηχανή να ξεπλέξουμε μια κι όξω.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Εγώ δε μπορώ ότι και να κάνω να καταλάβω, ηντάνε κειανέ τα ομόλογα και έχω βαρεθεί να τα γρικώ ομόλογα και ομολόγα.

ΜΑΝΟΛΗΣ: Ντά κειονά λες ή ότι θέλουν λέει να τα **κουρέψουν** φαντάσου ήντα μαλλούρες δα να 'χουνε.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Και γι' αυτό δα χρειασούνε, λέω εγώ, πολλούς για να κάμουνε κεινιά τη δουλειά και μπορεί να πάρουνε και το κουρέα μας, το Γιώργη. Πέ μου δα που να τον νε γλακούνε γέρο άνθρωπο εκείά πάνω στσι Βρυξέλες, και

να μη καλομάθουν και θέλουν να τα ξυρίσουνε κιόλας κιε εκια να δεις δουλειά!

ΜΑΡΙΑ: Μα εκούσατε εσείς, που θέλουνε λέει να κάμουμε αναδιάρθρωση του χρέους αυτό φαίνεται έχει την ίδια πάθηση με εμένα, που πήγα οψές στου γιατρού που πόνιε η χέρα μου και μου 'πε πως έχει πρόβλημα η **άρθρωση** μου. (το λέει τρίβοντας το ένα χέρι με το άλλο).

ΕΛΕΝΗ: Πέτε μου εμένα ειντάνε κεινιά από βαστούνε τηλέφωνα και φωνιάζουνε και δείχνουνε σε ένα τοίχο κάθε βράδυ. Τση θωρώ αλλά δε βγάζω ζουμί.

ΜΑΡΙΑ: Κάτσε να ρωτήσουμε το Νικολή που αυτός κατέχει να μας επεί (Ένας γείτονας ο Νικολής περνάει αυτή τη στιγμή από μπροστά τους το σταματούν και τον ρωτάτε).

ΝΙΚΟΛΗΣ: Το χρηματιστήριο είναι αυτό, όπου πουλούν και αγοράζουν **μετοχές** των εταιριών και αυτοί που φωνάζουν είναι χρηματιστές (και φεύγει).

ΕΛΕΝΗ: Φαίνεται ότι ο Κωστής τση Πιπίνας εγόρασε κι αυτός κανένα **μετόχι** και δεν ήτανε καλό κι ήκλαιγε η μάνα του που 'χασε λέει ο γιο τσης το μετόχι στο χρηματιστήριο.

ΜΑΝΟΛΗΣ: Μα εκούσετε, λέει ,ότι θέλουν να πουλήσουνε τη Δ.Ε.Η και δα μας εκόψουνε το ρεύμα, αλλά εμείς δα το κόψουμε μοναχοί μας, γιατί που δα βρεθούνε λεφτά να πληρώνομε τση λογαριασμούς.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Καλά το λες, δα ξαναγιαίρωμε στή λύχνους, ετσά που πάει το λάδι και δε πουλήτε ή μας το παίρνουν τσάμπα δα το κάψομε, μπάρε μου, για να φέγγομε.

ΜΑΡΙΑ: Ήντα σου λέει κεινιέ η Μέρκελ, ε και να τηνε βάστου, είδες μια μούρη την έχει, να τση βγάλω τα μαλλιά τρίχα τρίχα.

ΕΛΕΝΗ: Εδά λέει, ότι άμα δε πλερώσουμε δα 'ρθούνε να μας επάρουνε τη περιουσία μας, τα σπίτια μας, τα χωράφια(*με αγανάκτηση*).

ΜΑΡΙΑ: Για κειονά ήτανε οπροχθές ένα αντρόγυνο ποπόξω από το σπίτι και το φωτογράφιζανε; Τος εμίλησα εγώ και μου χαλιμπουτίζανε, αλλά δε δα τση ξαναφήσω, γιατί μια κοπανιά δα μας εβγάλουνε όξω. Και καλά το σπίτι, το γαΐδαρο, ήντα δα τονε κάμουμε (*με απορία*),

ΜΑΝΟΛΗΣ: Και εμάς δε μας ενοιάζει με τούτανά, γιατί είμαστε μαθημένοι και περνούσαμε με τση βρούβες και το κατοκαύκαλο, μόνο τα κοπέλια μας σκέφτομαι.

ΕΛΕΝΗ: Τον περασμένο μήνα που πήγα στην Αθήνα να δω τον «καλοπαντρεμένο», το γιο μου και τη «προκομμένη» τη νύφη μου (*χαιρέκακο ύφος*) ήψηνε όλο κρέας μεσημέρι-βράδυ, και οντό τση 'πα να πάει να 'γοράσει δροσερά κουκιά να τα φάμε με το ξύδι και το σκόρδο, μόνο που δε με πνίξε. (*Το λέει με ύφος υπερβολής κάνοντας και την ανάλογη χειρονομία*) Γιατί, λέει, δε μπορεί να τρώει τέτοια φαγιά, (*πάλι ειρωνικό ύφος*) λες και ο κύρης της την είχε μεγαλώσει με το σίτινο ψωμί (*αυτό το λέει με οργή*).

ΜΑΡΙΑ: Μα μη μου λες τέτοια πράγματα;

ΕΛΕΝΗ: Και τση λέω «Κάνετε κράτει» αλλά αυτοί πράμα, και να φανταστείς ότι του γιού μου που δουλεύει σε ένα γυμνάσιο καθηγητής του κόψανε το μισό μηνιάτικο, πως δα τα βγάλουνε πέρα δε γατέχω καθόλου;

ΜΑΝΟΛΗΣ: Μα εκούσετε πόσο επήε 'δα η βεζίνα; 2 ευρώ! Να δείτε που όλοι δα ξαναπάρουνε γαιδάρους ή δα ντακάρουνε να προπατούνε, αφού 'χανε ξεχάσει πως είναι κειονά το πράγμα, γιατί που δα βρούνε λεφτά να βάλουνε στα αυτοκίνητα βεζίνα;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Ετσά δε δα να 'χουνε χοληστερίνη! Εμένα μου το 'πε ο αγροτικός γιατρός πως άμα προπατείς δε έχεις χοληστερίνη.

ΜΑΝΟΛΗΣ: Σίγουρα δε δα 'χουνε, γιατί θα τρώνε όλοι λάχανα, δε δα βρίσκουνε λεφτά να αγοράσουν πράμα άλλο. Και κάνουνε τα λάχανα χοληστερίνη; Δε κάνουνε! (*Λέει γελώντας*)

ΓΙΑΝΝΗΣ: Και λες, μωρέ Μανώλη, να καταφέρομε να βγούμε από την κρίση;

ΜΑΝΟΛΗΣ: Εδώ η Ελλάδα τα κατάφερε σε τόσους πολέμους τη Κατοχή, την πείνα και δε δα τα καταφέρει εδά;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Κειονά λέω και εγώ ότι όποιος γατέχει να ζήσει φτωχός δεν φοβάται ούτε και υπολογίζει κανένα και καλά δα κάνουν να το βάλουν όλοι καλά στο νου ντος.

Β' βραβείο:
Χρυσήδα Ασκορδαλάκη,
Μόχλος, Α' τάξη
ΚΡΙΣΗΜΕ ΠΑΝΕΣ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΙΤΑΡΟΚΚΩΛΗ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ:

ΜΠΑΜΠΑΣ

ΜΑΜΑ

ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ (9 ΧΡΟΝΩΝ Η ΑΝΝΟΥΛΑ, 5 Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΚΑΙ 2 ΤΟ ΜΩΡΟ)

ΣΚΗΝΗ 1^η

ΒΡΑΔΥ, ΟΛΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΚΑΙ Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΣΟΒΑΡΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ:

ΜΠΑΜΠΑΣ: (ΣΟΒΑΡΑ) ΛΟΙΠΟΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΧΩ ΝΑ ΣΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΩ ΚΑΤΙ. Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΣ ΛΟΓΩ ΚΡΙΣΗΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΠΡΟΒΕΙ ΣΕ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΓΩ –ΔΥΣΤΥΧΩΣ- ΕΙΜΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ.

ΑΝΝΟΥΛΑ: (ΑΠΟΡΗΜΕΝΑ) ΔΗΛΑΔΗ ΜΠΑΜΠΑ ΣΕ ΠΕΡΙΚΟΨΑΝΕ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΝΑΙ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: (ΑΠΟΡΗΜΕΝΑ) ΠΟΝΕΘΕΘ ΜΠΑΜΠΑ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΤΙ ΕΝΝΟΕΙΣ, ΓΙΩΡΓΑΚΗ?

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: ΑΦΟΥ ΘΕ ΚΟΨΘΑΝΕ ΔΕΝ ΠΟΝΕΘΕΘ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΠΕΡΙΚΟΨΑΝΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ, ΓΙΩΡΓΑΚΗ, ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΝΑ ΠΕΙ ΟΤΙ ΜΕ ΑΠΟΛΥΣΑΝΕ, Η ΜΑΛΛΟΝ ΜΕ ΕΘΕΣΑΝ ΣΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ.

ΜΑΜΑ: (ΛΥΠΗΜΕΝΑ) ΛΟΙΠΟΝ ΠΑΙΔΙΑ, ΑΦΟΥ Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΤΩΡΑ ΔΕ ΘΑ ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΕ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ, ΠΡΕΠΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΠΕΡΙΚΟΠΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΣ.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: (ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑ) ΑΦΟΥ ΜΑΜΑ, ΜΑΘ ΕΧΕΤΕ ΠΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΙΑΝΟΥΜΕ ΜΑΧΑΙΡΙΑ ΠΩΘ ΘΑ ΚΟΨΘΟΥΜΕ?

ΜΑΜΑ: ΓΙΩΡΓΑΚΗ ΜΟΥ, ΕΝΝΟΟΥΜΕ ΟΤΙ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΩΣΟΥΜΕ ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΜΑΣ ΤΑ ΠΕΡΙΤΤΑ.

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΑΣ ΞΕΚΙΝΗΣΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ. ΕΧΟΥΜΕ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΜΕ ΤΗ ΜΑΜΑ ΚΑΙ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙ ΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ. ΚΑΤΑΡΧΗΝ ΤΟ ΜΩΡΟ ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑ ΝΑ ΚΟΨΕΙ ΤΙΣ ΠΑΝΕΣ. ΑΣΕ ΠΟΥ Η ΤΙΜΗ ΤΟΥΣ ΕΧΕΙ ΦΤΑΣΕΙ ΚΑΙ ΣΤΑ ΥΨΗ. ΕΠΙΣΗΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΩΘΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΕΣ, ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΠΑΣΚΕΤ ΚΑΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΚΑΙ ΜΠΑΛΕΤΟ ΚΑΙ ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ. ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΑΛΛΟ ΤΡΟΠΟ ΑΣΚΗΣΗΣ.

ΑΝΝΟΥΛΑ: ΜΑ, ΜΠΑΜΠΑ, ΕΣΕΙΣ ΔΕ ΜΑΣ ΛΕΓΑΤΕ «ΝΟΥΣ ΥΓΙΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΙΕΙ»?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΑΛΛΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΣΚΗΣΗΣ. ΤΟ ΒΟΥΝΟ ΕΙΝΑΙ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ, ΘΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΜΕ ΓΙΑ ΠΕΖΟΠΟΡΙΑ.

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: ΝΑΙ , ΑΛΛΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΘΤΟ ΛΕΓΑΜΕ ΝΑ ΠΑΜΕ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΘΤΟ ΒΟΥΝΟ ΜΑΘ ΕΛΕΓΕΘ ...«ΠΟΥ ΝΑ ΤΡΕΧΟΥΜΕ ΤΩΡΑ!!».

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΘΑ ΤΡΕΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΤΡΕΞΟΥΜΕ, ΓΙΩΡΓΑΚΗ, ΜΕ ΤΕΤΟΙΑ ΤΙΜΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ Η ΒΕΝΖΙΝΗ ΚΑΙ ΤΕΡΜΑ ΠΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΑΒΕΡΝΕΣ. ΠΙΚ ΝΙΚ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ, ΝΑ ΜΑΖΕΥΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΓΡΙΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ.

ΑΝΝΟΥΛΑ: ΟΠΟΤΕ ΣΤΟ ΛΕΓΑΜΕ ΝΑ ΠΑΜΕ ΜΑΣ ΕΛΕΓΕΣ ΟΤΙ ΗΣΟΥΝ ΑΛΛΕΡΓΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΟΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΠΑΜΠΑΣ: (ΝΕΥΡΙΑΣΜΕΝΑ) ΕΙΠΑ-ΞΕΙΠΑ!ΤΕΡΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΑΚΡΙΒΕΣ! ΟΥΤΩΣ Η΄ ΑΛΛΩΣ ΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΟΝΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ! ΑΠΟ ΕΔΩ ΚΙ ΕΜΠΡΟΣ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ ΒΟΛΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΣ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΟΥΜΕ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΟ ΑΕΡΑ!

ΣΚΗΝΗ 2^Η

ΠΕΡΝΑΝΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ «ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΝΕΣ» ΕΧΕΙ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ. Η ΜΑΜΑ ΓΥΡΙΖΕΙ ΑΡΓΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΑΦΟΥ ΑΝΑΓΚΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΠΕΡΑ ΚΑΙ Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ.

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΛΟΙΠΟΝ, ΓΛΥΚΙΑ ΜΟΥ, ΕΧΩ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΚΑΤΙ. ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΕΣ ΜΕΡΕΣ Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙ ΤΙΣ ΠΑΝΕΣ ΚΑΙ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΤΑΛΗΞΕΙ ΚΑΠΟΙΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.

ΜΑΜΑ: ΔΗΛΑΔΗ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΚΑΤΑΡΧΗΝ, ΘΥΜΑΣΑΙ ΠΟΥ ΛΕΓΑΜΕ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΗΘΕΛΕ ΒΑΨΙΜΟ?

ΜΑΜΑ: ΝΑΙ

ΜΠΑΜΠΑΣ: Ε, Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΟ ΕΒΑΨΕ!

ΜΑΜΑ: (ΑΠΟΡΗΜΕΝΑ)ΤΙ ΕΝΝΟΕΙΣ? ΤΙ ΧΡΩΜΑ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΛΕΥΚΟ ΜΕ ΚΙΤΡΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΑΦΕ ΠΙΤΣΙΛΙΕΣ!!!.....

ΜΠΑΜΠΑΣ: Α, ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ, ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΤΟΥΜΕ ΧΡΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟ, ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΑΝ ΘΑ ΜΑΣ ΕΡΘΕΙ ΠΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΑΝΕΣ, ΑΛΛΑ Ο ΤΖΑΚ ΘΕΩΡΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΓΙΟΓΙΟ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΓΑΒΑΘΑ ΜΕ ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΛΟ ΠΙΝΕΙ ΑΠΟ ΕΚΕΙ!!!

ΑΝΝΟΥΛΑ: ΓΙΑΤΙ, ΜΑΜΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΕΛΝΟΥΜΕ ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΜΠΑΜΠΑ ΓΙΑ ΨΩΝΙΑ, ΕΠΕΙΔΗ ΕΧΕΙ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΔΕ ΔΟΥΛΕΥΕΙ, ΛΕΣ. ΑΛΛΑ ΚΟΙΤΑ ΤΙ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΜΟΥ ΑΓΟΡΑΣΕ.

ΜΑΜΑ: ΓΙΑΤΙ , ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, ΠΗΡΕΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΣΤΗΝ ΑΝΝΟΥΛΑ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΑ ΕΙΧΑΝ ΣΕ ΠΡΟΣΦΟΡΑ!

ΜΑΜΑ: ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΙ ΘΑ ΤΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΜΗΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΕΒΑΖΕ Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ?

ΜΑΜΑ: ΤΙΣ ΡΟΖ ΜΠΑΛΑΡΙΝΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΜΟΒ ΠΟΥΛΙΕΣ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΕΛΑ ΜΩΡΕ, ΞΗΛΩΝΩ ΤΙΣ ΠΟΥΛΙΕΣ ΤΑ ΒΑΦΩ ΚΑΙ ΜΠΛΕ ΚΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΜΙΑ ΧΑΡΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ!!! Α, ΔΕ ΣΟΥ ΕΙΠΑ ΞΕΔΙΑΛΥΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΜΕ ΤΑ ΞΕΡΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΗΜΕΡΑ.

ΜΑΜΑ: ΤΕΛΙΚΑ ΤΙ ΤΑ ΞΕΡΑΙΝΕ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: Ο ΓΙΟΣ ΜΑΣ, Ο ΜΙΚΡΟΣ!

ΜΑΜΑ: ΔΗΛΑΔΗ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΑΝΤΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΝΕΙ ΣΤΟ ΓΙΟΓΙΟ ΠΗΓΑΙΝΕ ΚΑΙ ΚΑΤΟΥΡΟΥΣΕ ΣΤΙΣ ΓΛΑΣΤΡΕΣ!!!

ΞΑΦΝΙΚΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ Ο ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΕΧΟΝΤΑΣ ΑΠΟΡΙΑ ΣΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ.

ΜΑΜΑ: ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ , ΓΙΩΡΓΑΚΗ ΜΟΥ?

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: (ΑΠΟΡΗΜΕΝΑ)ΜΑΜΑ, ΜΠΑΜΠΑ, ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ ΚΑΤΙ.

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΤΙ ΑΓΟΡΑΚΙ ΜΟΥ?

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: ΕΘΕΙΘ ΔΕ ΛΕΤΕ ΟΤΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΩΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΤΑ ΠΙΑΝΟΥΜΕ?

ΓΟΝΕΙΣ: ΝΑΙ

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: Ε ΤΟΤΕ ΓΙΑΤΙ ΠΑΕΙ Η ΜΑΜΑ ΘΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΝΑ ΒΓΑΛΕΙ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΒΡΩΜΙΚΑ ΚΙ ΕΜΑΘ ΜΑΘ ΒΑΖΕΤΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΠΑΝΙΟ?

ΣΚΗΝΗ 3^η

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΦΤΑΝΕΙ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΕΙ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΠΙΚ ΝΙΚ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ. ΟΛΟΙ ΝΙΩΘΟΥΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΑ , ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΣ, ΠΕΡΠΑΤΑΝΕ, ΤΡΩΝΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΙ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΩΣΠΟΥ ΞΑΦΝΙΚΑ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΟ ΤΗΛ ΤΟΥ ΜΠΑΜΠΑ.

ΜΠΑΜΠΑΣ: (ΕΚΠΛΗΚΤΟΣ) ΠΑΡΑΚΑΛΩ?

ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΛΩΝΕΙ ΟΤΙ ΞΑΝΑΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΟΤΙ ΕΦΥΓΑΝ ΟΙΚΙΟΘΕΛΩΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΝΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΛΗΦΘΕΙ ΜΕ ΑΥΞΗΣΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΑΡΕΙ.

ΜΑΜΑ: (ΜΕ ΑΓΩΝΙΑ) ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ?

ΜΠΑΜΠΑΣ: (ΧΑΜΗΛΟΦΩΝΑ) ΜΕ ΞΑΝΑΠΡΟΣΛΑΒΑΝΕ

ΜΑΜΑ: ΤΙ?????????

ΜΠΑΜΠΑΣ: ΜΕ ΞΑΝΑΠΡΟΣΛΑΒΑΝΕ!!! (ΔΥΝΑΤΑ) ΚΑΙ ΜΕ ΑΥΞΗΣΗ!!!

ΑΝΝΟΥΛΑ: (ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ) ΔΗΛΑΔΗ ΘΑ ΠΑΡΩ ΣΩΣΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ?

ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ: (ΑΠΟΡΗΜΕΝΑ) ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΔΗΛΑΔΗ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΡΝΕΙΘ ΤΩΡΑ ΘΑ ΤΑ ΠΛΕΝΟΥΝ ΚΑΙ ΘΑ ΘΑ ΔΙΝΟΥΝ, ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΡΑ?

ΜΩΡΟ: ΤΩΛΑ ΜΠΟΛΩ ΝΑ ΠΑΛΩ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΠΑΝΕΣ?

ΟΛΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΤΑΙ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΥΠΟΣΧΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΝ ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ.

Γ' βραβείο:

Άρτεμις Φραγκιαδάκη,

Μόχλος, Γ' τάξη

<ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ και ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ>

ΣΚΗΝΗ 1^η: ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗ

(Είναι ο Καραγκιόζης στο σπίτι του μαζί με την γυναίκα του και τα παιδιά του και ετοιμάζονται να πάνε στους Μπάρμπα Γιώργη, του Αη Γιωργιού, γιατί έχει την ονομαστική του γιορτή..).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εεεε... Γυναίκα που είσαι, δεν θα πάμε στου Μπάρμπα Γιώργη για ευχές! Τι κάνεις εκεί δεν έχεις ετοιμαστεί ακόμα; Δεν θα στολιστείς όπως τις προάλλες για την γιορτή του;

ΑΜΑΛΙΑ: Αχ! Βρε Καραγκιόζη μου, μάλλον έχεις ξεχάσει την οικονομική κρίση που περνάμε! Με τα τρία μεροκάματα του μήνα, θες να παίρνω και στολίδια για να στολίζομαι; *(είπε και αναστέναξε!)*

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ωχ! Ρε Αμαλία σαν να τα λες καλά!! Άντε μάζεψε τώρα τα παιδιά να πάμε στου Μπάρμπα Γιώργη για ευχές. *(στα παιδιά)* Εεεε... Κολλητήρι φέρε το Τζιζιφιόγκο, ο μπάρμπας γιορτάζει, πάμε επίσκεψη. Μωρέ αχαϊρέυτα, που είσαστε, πάλι τσακώνεστε και κυνηγιέστε;

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Μπαμπάκο βρήκα μισό ευρώ και μόλις μου έπεσε κάτω ο Τζιζιφιόγκος, μου το πήρε για να πάρει κουλουράκι. Θα τον πιάσω και θα τον τσακίσω!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μην τσακώνεστε βρε! Θα κυνηγιέστε τώρα για ένα κουλουράκι; *(κρυφά στο μικρό)* Πού το 'χωσες το μισό ευρώ, βρε αθεόφοβο; *(δυνατά να ακούσουν κι οι άλλοι)* Έλα και εσύ τώρα Τζιζιφιόγκο, μην σας κοπανίσω! Έτοιμη είναι η οικογένεια; Πάμε στου Μπάρμπα Γιώργη να φάμε να πιούμε και χορτασμένοι να κοιμηθούμε!! *(είπε χαρούμενα και σε πανηγυρικό τόνο).*

ΣΚΗΝΗ 2^η: ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΗ

(Ο Καραγκιόζης με την οικογένεια του φτάνουν λαχανιασμένοι στο σπίτι του Μπάρμπα Γιώργη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γεια σου Μπάρμπα Γιώργη και χρόνια πολλά!!

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: *(κοιτάζοντας γύρω του σχολιάζει)* Μπαμπάκο, εδώ δεν βλέπω φαγητά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ωρε σκασμένα πηγαίνετε έξω να παίξετε.

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Καλώς τα, τα ανιψούδια μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τελείωσε το γλέντι σου, μπάρμπα; Τελείωσε το φαγοπότι, τα φάγατε όλα;

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Μα Καραγκιόζη, οικονομική κρίση έχουμε! Πάνι τ' αρνιά, γίνανι φόροι, για να ξεχρεώσουμε -που δεν το πιστεύω! Έχουμε το Διεθνές Νομισματικού Ταμείου, εκεί είναι τα αρνιά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Τι είναι αυτό; Είναι φάρμα με αρνιά ή είναι ταμείο να γραφτώ και εγώ, μήπως πάρω κανένα νόμισμα, όπως μερικοί άκουσα ότι γράφονται σε ένα Ταμείο (*εννοεί Ταμείο Ανεργίας*) όταν είναι άνεργοι και παίρνουν και λίγα λεφτουδάκια να τη βγάζουν.

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Αχ! Ανηψούδ' μου. Τα νομίσματά τους είναι κάλπικα. Αυτό το ταμείο σου παίρν' κι δε σου δίν'. Είναι ένα τέρας τουκογλύφους. Σου δίν' στην αρχή λίγα και μιτά σου παίρν' πλου πούλλά. Αυτό μι πήρ' κι τ' αρνάκια μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Όϊ, Όϊ τι πάθαμε! Και πεινάμε! Τόσο δρόμο ήρθαμε με τα πόδια!

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Γιατί; Δεν έχεις αυτουκίνητ', ουρέ ζαγάρ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είχα καταφέρει να πάρω ένα σαραβαλάκι, όμως τώρα δεν μπορώ να το κυκλοφορήσω, γιατί τα καύσιμα είναι πολύ ακριβά. Μάλλον θα το πουλήσω και θα πάρω κανένα γαϊδούρι.

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Όχι, Καραγκιόζη μ'. Εγώ είχα ένα γαϊδούρ', αλλά μι την κρίσ', για οικονομία τον συνήθισα να μην τρώει. Όμως πάνω που συνήθισ' χουρίς φαΐ, ψόφησ'! Δεν είναι κιροί ούτε για γάιδαρ'!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι μου λές τώρα, μπάρμπα;

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Ναι, ναι, ανεψούδι μου, καλύτερα ποδήλατο ή πατίνι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Για τις ευθείες και τις κατηφόρες καλά, αλλά για τις ανηφόρες, τι θα γίνουμε;

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Όποιους αντέξει! Όποιους δεν αντέχ' πάει Νουσουκουμείο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ποιο νοσοκομείο, βρε μπάρμπα; Τις προάλλες πήγα τον παππού μου. Ουρές ο κόσμος. Μέχρι να δει ο γιατρός τους άρρωστους οι μισοί έχουν πέσει κάτω. Δεν έχει λεφτά το κράτος μας, λένε κι εκεί, δεν μπορούν να μας εξυπηρετήσουν, δεν έχουν φάρμακα, δεν έχουν υλικά. Ούτε καν χαρτί τουαλέτας! Μην τύχει και πας!

ΑΜΑΛΙΑ: Ας αλλάξουμε κουβέντα λοιπόν, γιατί με αυτή την οικονομική κρίση που ακούω διαρκώς, θα με πιάσει νευρική κρίση.

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Τα πιδιά τι κάνουν; Τα βλέπω μιγάλωσαν, κάπως αδύνατα βέβαια. Στο σχολείου καλά; Ξίνες γλώσσες μαθαίνουν;

ΑΜΑΛΙΑ: Όϊ μπάρμπα μ'! Κι εκεί προβλήματα! Τέλος οι ξένες γλώσσες, τέλος και τα έξτρα. Όποιος πρόλαβε έμαθε, όποιος πρόλαβε γυμνάστηκε, όποιος πρόλαβε έμαθε μουσική. Τώρα λίγα κολλυβογράμματα στο σχολείο κι αυτό με το ζόρι! Η κυβέρνηση λέει μείωση και στην εκπαίδευση. Έχεις χρήμα, πληρώνεις, σπουδάζεις. Δεν έχεις κάθεσαι στ' αυγά σου.

ΜΠΑΡΜΠΑ Γ.: Μια που είπεις αυγά, ουρέ τσούπρα μ', έχω λίγα. Να τα μοιραστούμι και να χορτάσουμι. Νιρό υπάρχει μπόλικο, αν και αυτό ακρίβυνε, και λίγο κρασάκι να γληντήσουμι. Μπορεί να μην είμαστι Παπανδρέου ή Παπακουνσταντίνου, αλλά κάτι θα γίν'!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μπράβο, μπάρμπα, έτσι σε θέλω. Άιντε, παιδιά να φάμε να πιούμε και νηστικοί να κοιμηθούμε....!

Α' έπαινος:

Κατερίνα Κουκουράκη,

Τουρλωτή, Γ' τάξη

Η ΜΕΡΚΕΛ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αφηγητής: Ένα ήσυχο –σπάνιο πράγμα στις μέρες μας- απόγευμα στην Αθήνα, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας αποφάσισε να ξεσκάσει λίγο από τα καθημερινά και βαριά του

καθήκοντα και να κάνει μια βόλτα με τη σύζυγό του στην πρωτεύουσα. Καθώς λοιπόν προχωρούσαν προς την Ακρόπολη αναγνώρισαν ανάμεσα στους τουρίστες, ποια, λέτε; Την κυρία Μέρκελ, την πρώτη γυναίκα καγκελάρια της Γερμανίας. Αυτή κοίταζε τα αρχαία προβληματισμένη και με ύφος σκεπτικό σαν μεσίτης που κοστολογεί ένα ακίνητο, κρατούσε και ένα μέτρο και μετρούσε πλάτη, ύψη, γενικά διαστάσεις.

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ: *(κοιτάζει τη γυναίκα του με ξινισμένο ύφος)* Πάλι εδώ είναι αυτή η χοντρή; Κι εγώ που είπα να κάνω μια βόλτα, για να την ξεχάσω! Μα τι θέλει πια από μένα και στον ύπνο και στον ξύπνιο μου τη βλέπω διαρκώς μπροστά μου.

ΣΥΖΥΓΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ: Πάμε, Γιώργο μου, να τη συναντήσουμε. Εμείς οι Έλληνες είμαστε φιλόξενος λαός. Μην πουν οι Γερμανοί ότι εκτός από τεμπέληδες, κλέφτες είμαστε και αγενείς! Ας κάνουμε τους αδιάφορους και ότι όλα είναι καλά, μη νομίζει ότι μας έβαλε και τα δυο πόδια σ' ένα παπούτσι.

Π.: Ακόμα χειρότερα: μας έβαλε στο Δ.Ν.Τ. Από παπούτσι υπάρχει περίπτωση να βγούμε, από το Δ.Ν.Τ. με τίποτα. *(παίρνει μια βαθιά ανάσα και ξεφυσάει)* Ας είναι, δίκιο έχεις, αλλά μόνο για ένα γεια....

Αφηγητής: Αφού πιάστηκαν χεράκι-χεράκι περπάτησαν προς τη μεριά της Μέρκελ. Στράφηκε κι εκείνη προς το μέρος τους.

ΜΕΡΚΕΛ: Γκια σας, κυγιε Παπανδγέου! Ντι κάνετε εντό;

Π.: *(σιγανά και κοροϊδευτικά προς τη σύζυγό του)* Χαί Χίτλερ!

Σ.: *(με το δάκτυλο στο στόμα)* Σουτ βρε, θα σ' ακούσει και μετά όχι Δ.Ν.Τ. ούτε ο χάρος δε θα σε γλυτώσει.

Π.: Γεια σας, κυρία Μέρκελ, εσείς τι κάνετε εδώ; Αποφασίσατε να κάνετε διακοπές στην όμορφη χώρα μας τώρα που έρχεται καλοκαίρι, για να ενισχύσετε και την οικονομία μας;

Μ.: *(με σαρκαστικό χαμόγελο)* Λυπάμαι, κυγιε Παπαντγεου, αλλά ζε σας σώνουν ούτε χίλια γκαλοκαίργια, ντόσο πολύ που κρωστάτε..

Σ.: *(για να σώσει την κατάσταση που κινδυνεύει να ξεφύγει)* Καιαι..δε μας είπατε, τι κάνετε εδώ σήμερα;

Μ.: Ήγθα να ελέγξω την γκατάσταση πως είναι ένα κρόνο μετά το ΝΤ.Ν.Τ *(Δ.Ν.Τ.)*. Τέλω να ντω πόσο γκάνει η ακίνητη περιουσία σας σε ντολάρια Αμερικής *(δείχνει την Ακρόπολη)*. Αλλά πολύ αρκαία μου φαίνονται τα γκτίρια. Μία ντεν πιάνουνε.. Τέλω να κάνω και μια έρευνα να ρωτάω το λαό πώς πάνε τα πράγκματα. Αν τέλετε έρκεστε μαζί μου, γκια να μην έκετε αμφιμπολίες. Σίγκουρα ο λαός της Ατίνας με βλέπει με ευγκνομοσύνη. Εγκώ σας έσωσα!

Αφηγητής: Αφού ο Παπανδρέου έκανε μια μίνι σύσκεψη με τη σύζυγό του, γιατί πάνω απ' όλα είναι οικογενειάρχης και οπαδός της γυναικείας χειραφέτησης –η Μέρκελ εξαιρείται-, αποφάσισαν να πάνε μαζί με την καγκελάρια μια βόλτα στα σοκάκια της Αθήνας. Στο δρόμο είδαν κόσμο εκεί στο Σύνταγμα. Ήταν πολλοί άνθρωποι μαζεμένοι από διάφορες

κατηγορίες και ηλικίες και χτυπούσαν κατσαρόλες. Ανάμεσά τους δυο συνταξιούχες, η Μαρίκα κι η Κατίνα.

ΜΕΡΚΕΛ: Αγκαπιτές γκυρίες να σας απασκολήσω γκια λίγκο;

ΜΑΡΙΚΑ: Καλέ Κατίνα, σε μας μιλά αυτή η ξενέρωτη με το ταγεράκι; Σα γνωστή μου φαίνεται.

ΚΑΤΙΝΑ: Καλέ, η Μέρκελ είναι... ξέρεις μωρέ εκείνη από τη Γερμανία που όλοι τη βρίζουν και ο Λαζόπουλος την κοροϊδεύει συνεχώς..

Π.: *(κρυφογελώντας)* Έτσι-έτσι. Αυτός είν' ο λαός μου!

ΜΕΡΚΕΛ: Σα ντε ντρέπεστε! Ό,τι έγκινε, έγκινε εξαιτίας σας. Παίρνουμε αυτό που μας αξίζει. Αυτό να το τυμάστε.... *(κουνώντας το δάκτυλο επιτιμητικά)*

Κ.: Άντε μωρή, φύγε από δω μη φας καμιά με το μπαστούνι. Ξουτ, ξουτ!!

ΜΕΡΚΕΛ: Α! Ντεν το πιστεύω οι ακάριστες. Μου είπαν κθουτ-κθουτ!!

Αφηγητής: Αφού η Μέρκελ ένωσε ντροπή και ο Παπανδρέου απέραντη χαρά για τη ντροπή της, προχώρησαν παρακάτω και συνάντησαν έναν άνεργο που καθόταν σ' ένα παγκάκι κι έτρωγε σουβλάκια.

ΜΕΡΚΕΛ: Γκια σας κύγιε! Κάνω μια έρευνα γκια την ανάπτυξη της Ελλάντας ένα κρόνο μετά τη μποήθεια που σας ντώσαμε, εμείς και το ΝΤ.Ν.Τ. Πάντως ντεν μπορείτε κι εσείς να μου πείτε ότι πεινάτε. Σας βλέπω που τρώτε. Έτσι τρώτε τα λεφτά που σας ντώσαμε!

ΑΝΕΡΓΟΣ: Γεια σας κι εσάς μαντάμ! Ποια ανάπτυξη μου τσαμπουνάτε; Ποιο φαΐ; Αυτό το σουβλάκι μου το κέρασαν πριν λίγο δυο συνταξιούχες, η Μαρίκα και η Κατίνα από το υστέρημά τους, γιατί με λυπήθηκαν. Μη λέτε κι εσείς μαζί τα φάγαμε, όπως κάποιος άλλος. Εγώ άνεργος είμαι! Έχω να φάω μέρες. Όμως αν μπανίσετε καμιά δουλειά, να πούμε, πείτε μου κι εμένα. Με το μπαρδόν δηλαδή!!!

ΜΕΡΚΕΛ: Αυτός εδώ είναι ο λαός σας; Δεν αξίζει τον κόπο ν' ασχολούμαστε με ένα κράτος εντελώς διαλυμένο. Bye-bye loosers!! *(φεύγει θυμωμένη)*

Όλοι οι συγκεντρωμένοι φωνάζουν μαζί χτυπώντας τις κατσαρόλες: Angela go home! Angela go home!

Αφηγητής: Κι έτσι τέλειωσε άδοξα –κάποιοι μπορούνε να πούνε και ένδοξα- αυτή η ξενάγηση της Μέρκελ στη σύγχρονη Αθήνα!!!

Β' έπαινος:

Γιώργος Μανουσάκης, Έξω Μουλιανά, Β' τάξη

ΚΡΙΣΗΚΑΙ ΣΤΑ ΚΑΦΕΝΕΙΑ

Ένα σαββατιάτικο πρωί κάθονται στο καφενείο του χωριού οι ηλικιωμένοι και πίνουν το καφεδάκι τους. Σ' ένα τραπέζι ήταν μαζεμένοι: ο Γιώργης, ο Γιάννης, ο Δημήτρης και το Νικολάκι, ο εγγονός του Δημήτρη. Οι μεγάλοι συζητούν, ο μικρός ρουφά με το καλαμάκι την πορτοκαλάδα του. Η καφετζίνα στο βάθος φτιάχνει καφέδες. Μπαίνει μέσα ο Αλέκος.

ΑΛΕΚΟΣ: Καλημέρα, παιδιά!

ΟΛΟΙ: *(βαριεστημένα, φανερό ότι δεν τον 'πάνε')* Καλημέρα.....

ΝΙΚΟΛΑΚΙ: *(ο μόνος χαρούμενος)* Γεια σου μπαρμπ' Αλέκο!

ΑΛΕΚΟΣ: Τι γίνεται εδώ πέρα; Πολλή βαρεμάρα έχει πέσει σήμερα.

ΓΙΑΝΝΗΣ: *(πίνει μια γουλιά καφέ):* Ας τα, φίλε μου, μην το συζητάς....

ΑΛΕΚΟΣ: Λοιπόν, Γιωργάκη, με κερνάς ένα καφέ;

ΓΙΩΡΓΟΣ: Τι πράμα; Καφέ να σε κεράσω; Ρε συ, Αλέκο, εδώ μας έχει πιάσει κρίση, όπου να 'ναι πτώχευσε η χώρα μας, λεφτά δεν έχουμε να πληρώσουμε τους λογαριασμούς, όλο μου κόβουνε τη σύνταξη κι εσύ μου ζητάς να σε κεράσω καφέ;

ΑΛΕΚΟΣ: Σιγά βρε, δε σου σκοτώσαμε και τη μάνα!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: *(στο Γιώργη)* Και πρόσεξε μη σου ανέβει και η πίεση! Και άντε τότε να ψάχνεις λεφτά και για γιατρό...

ΑΛΕΚΟΣ: Το ξέρω ότι έχουμε κρίση! Εξάλλου γι' αυτό σου ζητώ κέρασμα: κι εγώ άφραγκος είμαι.....

ΝΙΚΟΛΑΚΙ: Εμένα μου έχουν πει στο σχολείο *(ρουφάει την πορτοκαλάδα του)* ότι πρέπει *(ξαναρουφάει)* να κάνουμε οικονομία.

ΓΙΑΝΝΗΣ: Κάτι ήξεραν αυτοί και το 'παν.....

ΓΙΩΡΓΗΣ: Α, καλά! Όλα ψώματα! Πρώτα τους λένε στο σχολείο να μην ξοδεύουν απ' τα χρήματα και κάθε χρόνο τους ζητούνε σχολικά: τετράδια πολύχρωμα και μονόχρωμα, με ρίγες και χωρίς ρίγες, μεγάλα και μικρά και μολύβια και μπλοκ και μαρκαδόρους να μουζογανίζονται και χίλια δυο που κοστίζουν πιο πολύ κι απ' τη σύνταξή μου όλο τον χρόνο. Εμείς όμως στα χρόνια μας μια πλάκα είχαμε όλη κι όλη. Θυμάστε την, ωρέ;

(Οι άλλοι γνέφουν κουνώντας το κεφάλι, ο Δημήτρης τον μαλώνει)

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Ηρέμησε, ωρέ συ. Τα βαλες εδά και με τα κοπέλια!

ΝΙΚΟΛΑΚΙ: Δε μου λες, παππού, τι είναι αυτή η 'οικονομική κρίση';

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Δεν ακούς, παιδί μου, στην τηλεόραση που.....

ΓΙΑΝΝΗΣ: Α πα, πα! Μη μου λες για τηλεοράσεις και ειδήσεις! Τα 'χω βαρεθεί μπλιο όλα! Κάθε μέρα τα ίδια και τα ίδια. Όλες αυτές οι υποσχέσεις οι ψεύτικες, ότι δήθεν θα μας βγάλουν από την κρίση και απ' την άλλη μας ρουφούν το αίμα με το καλαμάκι. *(λέγοντας τα τελευταία λόγια δείχνει με το κεφάλι τον μικρό που εκείνη την ώρα κάνει μπουρμπουλήθρες με το καλάμι του)*

(Ερχεται η καφετζίνα)

ΚΑΦΕΤΖΙΝΑ: Θέλετε τίποτ' άλλο;

ΓΙΑΝΝΗΣ: Θα 'θελα ένα καφέ ακόμη. Πόσο κάνουνε κι οι δυο να τσι πληρώσω.

ΚΑΦΕΤΖΙΝΑ: Εννιά ευρώ.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Ίντα 'κανε λέει; Εννιά ευρώ! Οι δυο καφέδες! *(στους άλλους)* Είδατε, ωρέ παιδιά, τα σας λέω; Μας κόβουνε τις συντάξεις κι εμείς περιοριζόμαστε σ' απαραίτητα και την ίδια ώρα ανεβάζουν τις τιμές και το ΦΠΑ στα ύψη!

ΑΛΕΚΟΣ: Δίκιο έχει, μωρέ ο Γιώργης. Πρόπερσι η αγροτική μου σύνταξη ήτανε πεντακόσια € και η τιμή του καφέ στα 2.30€. Μα φέτος τη σύνταξη τη ρίξανε στα τρακόσα πενήντα και η τιμή του καφέ ήφταξε στα ύψη.

ΚΑΦΕΤΖΙΝΑ: Αααα! Μη με μπλέξετε εμένα! Δε φτιάχνω εγώ τις τιμές, ούτε τ' αφεντικό μου. Η κυβέρνηση φταίει. Σε αυτούς τους ανάξιους πολιτικούς να το πείτε που αντί να μας βγάλουν απ' τη μαύρη τρύπα που πέφτει η χώρα, κάνουν ότι μπορούν να μας ρίξουν πιο βαθιά. Στο κάτω-κάτω, αν δε σας αρέσουν οι τιμές μου να πάτε αλλού! Αν και παντού τα ίδια χάλια θα βρείτε. *(απομακρύνεται θυμωμένη)*

ΝΙΚΟΛΑΚΙ: Μου 'χει πει ο μπαμπάς *(ρουφά πορτοκαλάδα)* ότι δε μπορεί να μου παίρνει πια παιχνίδια.

ΓΙΩΡΓΗΣ: Και πολύ καλά λέει!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Ε που να τα βρει τα λεφτά ο έρμος ο γιος μου. Εδά τονε κυνηγούν ο ΟΤΕ και η ΔΕΗ να πληρώσει τσι λογαριασμούς του κι αυτός ψάχνει εδώ και καιρό για δουλειά. Ήτανε συμβασιούχος στο Δήμο και τον απολύσανε. Και οι ελιές πάνε κατά διαόλου. Σάμπως αξίζει εδά μπλιο να τσι μαζώνει κιανείς;

ΑΛΕΚΟΣ: *(αφού απόειδε ότι θα τον κεράσει κανείς καφέ)* Λοιπόν παιδιά, ωραία η παρέα σας αλλά πρέπει να φεύγω. Γεια! *(φεύγει)*

ΓΙΩΡΓΗΣ: *(ειρωνικά και χαμηλόφωνα)* Οι δουλειές τονε φάγανε κι αυτόν!

(Στο καφενείο μπαίνει με χαμόγελο στα χείλη κι ελαφρά πηδηματάκια ο Μανόλης)

ΓΙΑΝΝΗΣ: Βρε, βρε το Μανολιό!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Καλώστονε. Πώς κι από δω;

ΓΙΩΡΓΗΣ: Και προς τι τα χάχανα;

ΜΑΝΟΛΗΣ: (δυνατά) Καλημέρα! Μάθατε τα νέα;

ΓΙΩΡΓΗΣ: Ποια νέα; Με την οικονομική κρίση; Ή την πτώχευση;

ΜΑΝΟΛΗΣ: Όχι βρε. Με έπεισε η γυναίκα μου να παίξουμε Λόττο και μαντέψτε τι έγινε...

ΝΙΚΟΛΑΚΙ: (πετιέται) Τι έγινε, τι έγινε!

ΓΙΩΡΓΗΣ: (στον μικρό) Αγοράκι δυομισι κιλά! Να τι έγινε! Σώπα συ μικρέ! (στον Μανόλη)

Συνέχισε...

ΜΑΝΟΛΗΣ: Λοιπόν νικήσαμε! 500.000 €!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Αυτό όμως δε μας βγάζει από την κρίση!

ΜΑΝΟΛΗΣ: Όχι βέβαια. Πάντως σας κερνώ όλους έναν καφέ. Καφετζίνα βαλ' το μπρίκι πάνω. Μικρέ, τρέχα να φωνάξεις και τον τρακαδόρο τον Αλέκο. Σήμερα γιορτάζω!

Γ' έπαινος:

Ηλίας Κυριακάκης, Μόχλος, Α' τάξη

ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΜΕ ΣΠΡΕΝΤ ΚΑΙ ΜΕΡΚΕΛ!!

Πρόσωπα

Γαρουφαλλιά: κόρη, πηγαίνει ΣΤ' Δημοτικού

Λιας: γιος, πηγαίνει Α' Γυμνασίου

Κυρα-Φρόσω: μαμά, γύρω στα 45

Κυρα-Γιάνναινα: Θεία, γύρω στα 60

Κυρα-Φταλία: γιαγιά, γύρω στα 70

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Γεια σας! Η ιστορία που θα ακολουθήσει εκτυλίσσεται σε κάποιο χωριό της Ηπείρου την περίοδο πριν από το Πάσχα. Έρχονται τα παιδιά από το σχολείο και βρίσκουν τη μαμά και τη θεία να φτιάχνουν τις λαμπροκουλούρες και τα τσουρέκια με τα μανίκια ανασηκωμένα, ξαναμμένες, αγχωμένες από τις πολλές δουλειές των ημερών. Η γιαγιά σε μία γωνιά πλέκει πασούμια (χοντρές κάλτσες) για τον επόμενο χειμώνα.

Μπαίνουν τα παιδιά με φόρα στην κουζίνα:

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ: Μαμά, μαμά, σήμερα αγχώθηκα πολύ στο σχολείο!

ΚΥΡΑ-ΦΡΟΣΩ: (Ζύμωνε εκείνη την ώρα για δεύτερη φορά τα τσουρέκια)
Τι θελς, πιδί μ'; Δι βλέπς ότι ίχουμε δουλειά;

ΚΥΡΑ-ΓΙΑΝΝΑΙΝΑ: (ανασκουμπωμένη έφτιαχνε τις τελευταίες λεπτομέρειες πάνω στις κουλούρες) Άσ' του σκασμένου να μιλήσ' μωρ' σου! Τι είνι', μανάρι μου;

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ: Δε μάθατε τα τελευταία νέα; (οι γυναίκες κοιτάνε η μια την άλλη και σηκώνουν τους ώμους με απορία)

ΛΙΑΣ: Όχου, Γαρουφαλιά, μας τα πρηξες σ' όλο το δρόμο στο λεωφορείο. Τώρα αρχίζεις κι εδώ; Βούλωστο τώρα!

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ: (στον Λια) Άσε με κι εσύ! (στις γυναίκες) Καλά εσείς ζείτεστο μεσαίωνα. Εδώ ο κόσμος καίγεται κι εσείς ...ζυμώνετε!

ΚΥΡΑ-ΦΡΟΣΩ: Έλα στα σύγκαλά σου, πιδί μ', Πάσχα έχουμε τι θέλς; Να γιουρτάσουμε χουρίς κουλούρες;

ΚΥΡΑ-ΓΙΑΝΝΑΙΝΑ: Πες, πιδί μ', τι νέα άσχημα μας φέρνς απ' του σχολείου;

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ: Πολύ άσχημα, πραγματικά! Τα σπρεντ ανεβαίνουν! Η Μέρκελ φωνάζει! Έρχεται αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους! Την Πτώχευση δεν τη γλυτώνουμε! Πάει χανόμαστε σαν χώρα!

ΚΥΡΑ-ΦΡΟΣΩ: (αφήνει το ζυμάρι και σταυροκοπιέται) Σύνηλθι, Γαρουφαλιά! Μίλα ηλληνικά, πιδί μ'. Τι σπριντ κι μίρκιλ μι τσαμπουνάς

μησιμηριάτικα; Μην ίνι κανα ιπίδομα για τα ζα να του μάθι ου πατέρας σ’;

ΛΙΑΣ: *(καθισμένος στο σοφά –χαμηλός καναπές- έχει ανοίξει το Laptop και σερφάρει στο Internet, κουνάει το κεφάλι στα λόγια της αδερφής του)* Τώρα μας έγινε κι η Γαρουφαλιά οικονομολόγος. *(ειρωνικά)* Γαρουφαλιά η Παπακωνσταντίνα.

ΚΥΡΑ-ΓΙΑΝΝΑΙΝΑ: Τι λέτε, σκασμένα; Γράμματα σας μαθαίνουν στο σχολείο ή πολιτική;

ΚΥΡΑ-ΦΡΟΣΩ: Άϊντε, σκουθήτε κι οι δυο. Έχουμε δλειές: Γαρουφαλιά, στην κουζίν’. Λια, στον πατέρ’ σ’. Κι αφήστ’ τα σπριντ και την πτώχευσ’. Ημείς ιδώ στο χουριό να φάμ’ έχουμι τον κήπου μας, τα ζα μας. Δε θα μας πιάσ’ αυτούνη η φτώχευσ’.

ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ: Μαμά, η Ελλάδα καταστρέφεται, βουλιάζει, χανόμαστε!

ΚΥΡΑ-ΓΙΑΝΝΑΙΝΑ: Παναγιά μ’! Λες να κανουν καμιά επιδρομή οι Αθηναίοι κι όπως είναι πεινασμέν’ να μας τα φάνε ούλα;

ΛΙΑΣ: Καλά εσείς στην κοσμάρα σας!

ΓΙΑΓΙΑ ΦΤΑΛΙΑ: *(Τόση ώρα κάθονταν, έπλεκε και δε μιλούσε, αλλά άκουγε προσεκτικά)* Που ‘σαι Αία, που ‘σαι Βελουχιώτη. Να πάτι μπρουστά να φάτε αυτή τη Μέρκελα! Η ρε που καταντήσαμ’. Τι έχουνι να δούνι τα ματάκια μ’ ακόμα. Μωρ’ μήπως πρέπει να φτιάξ’ κανά πασούμ’ παραπάνω για τσ’ αντάρτες, πάλι απάνου στα βουνά;

ΚΥΡΑ-ΦΡΟΣΩ: Μαμά, σταμάτα τα ηπαναστατικά σου πάλι, μπρουστά στα πιδιά! *(με τα χέρια στον ουρανό)* Αχ Μέρκελες κι σπριντ τι μι κάνετε μισ τσ’ άγιες μέρες! Χριστέ μου, βούηθα με την Ανάσταση Σ’ να σουθούμι κι εμείς, αφού είναι τούσο δύσκουλα, όπως λέει κι το Γαρουφαλιώ μ’, που είν’ και γραμματιζούμενο.